

Maamaksust

2009. aasta lõpus tehti maamaksuseaduses mitmed muudatused, mis hakkasid kehtima 1. jaanuarist 2010.

Tasub teada:

1) senise summa kolmeks jagamise ja kolme tähtpäeva asemel antakse seadusemuudatusega kaks tähtpäeva ja summaline piirmäär 1000 krooni. Seega kuni 1000-kroonine maamaks tasutakse 31. märtsiks. Maamaksust, mis ületab 1000 krooni, tasutakse 31. märtsiks vähemalt pool, kuid mitte vähem kui 1000 krooni. Ülejäänud osa maamaksust tasutakse hiljemalt 1. oktoobriks.

2) Maksu- ja Tolliamet väljastab maamaksuteate hiljemalt 15. veebruariks. Maksumaksja, kes ei ole maamaksuteadet 25. veebruariks kätte saanud, on kohustatud sellest 30 päeva jooksul teavitama maa asukohajärgset Maksu- ja Tolliameti piirkondlikku struktuuriüksust.

Juhul kui on midagi valesti maamaksu arvestuslikus osas, andmetes, siis palun sellest anda kohe sellest teada maanõunikule telefonil 3260875 või piret@rakke.ee.

3) maamaksu ei määrata ja maksuteadet ei väljastata, kui maksusumma on alla 50 krooni. Samuti ei arvestata intressi ja intressinõuet jäetakse esitamata kui tähtpäevaks tasumata maamaksusummalt arvatud intress on väiksem kui 50 krooni.

Seega enamuse kortermajade elanikke ja väikeste maaltükkide omanikke maamaksu tasuma ei pea ning teadet neile ei väljastata.

4) maamaksukohustus tekib 1. jaanuaril ja maksuteade väljastatakse isikule, kes 1. jaanuari seisuga on maa omanik, hoonestaja, kasutusvaldaja või kasutaja.

See tähendab seda, et kui aasta jooksul muutub maa omanik või kasutaja, siis maamaksusumma ümberarvestusi ei tehta ja uusi maksuteateid ei väljastata. Tehingupooled peavad ise otsustama, kas varasema omaniku või kasutaja poolt juba tasutud või pärast tehingu sooritamist tasutav maamaksusumma lisatakse tehinguväärtusele või sisaldub see tehinguväärtuses.

Piret Lükk
Maanõunik

Uudised noortekeskusest

29. jaanuaril selgusid noortekeskuse parimad lauatenнисes.

- I koht Ergo Sildmets
- II koht Risto Rõuk
- III koht Madis Kukk
- 4. Timo Tiik
- 5. Marko Kabral
- 6. Sander Nurmist
- 7. Mart-Sander Peetso
- 8. Gert Vunder

Uus aasta on alanud noortekeskuses väga edukalt. Nüüd on lõpuks võimalik meil ka piljardit mängida. Lauatennis võistlus sai peetud uue lauaga. Projektkirjutamise ja juhtimise koolitus sai noorte poolt ainult positiivseid hinnanguid. Edukalt toimivad ka taimeseade ja vildikursus. Need kursused on noortele tasuta ja kes veel pole osalenud, aga soovi oleks, siis tule aga julgesti.

Taimi Talpas-Taltsepp
Rakke Noortekeskuse juht

Projektkirjutamise koolitusest loe lähemalt lk.

Foto Heli Hahndorfi kogust

Sel aastal on külmataat oma tõelist palet näidanud, et keegi ei saaks jälle öelda, et Eestimaal pole korralikku talve olnud. Kõrged lumehanged ja termomeeter ikka ja jälle üle -20, sellised need õiged talved ju kunagi olidgi. Nüüd ehmatame ära ja peame külmapühased, kui külm näpistab ja puudevarud vähenevad silmnähtavalt.

Sädelevad päikesekiired tantsimas mööda lumelagendikku, on ju muinasjutuline, mida tasub kindlati nautima minna. Mida rohkem kevadele vastu, seda kutsuvamaks muutub loodus. Öeldakse ju, et kunagi pole õues liialt külm, lihtsalt asi on vales riietuses. Otsigem siis kapipõhjust üles soojad kâpikud ja karvamüts ning kohtumiseni metsateel või suusarajal.

Annika Aasa, toimetaja

Suusatama!

Erakordselt lumerikas talv pakub ohtrasti võimalusi talispordi harrastamiseks ja kindlasti ka lihtsalt kaunis looduses viibimiseks. Suusaradade hooldamisel oli lund kohati nii palju, et olemasolev tehnika ei saanudki lumega hakkama, aga praeguseks on rajad sõidetavad. Lisaks Rakke linnamäe suusaradadele on väikesed ringid sisse sõidetud ka koolide juures nii Rakkes, Sallas kui ka Rakke linnamäe staadionil. (Külmalaine pidurdas Sallas teiste radade sissesõitmise lõpetamist, aga lehe ilmumise ajaks peaksid ka need rajad korda saama). Ka Rakke suusaradade valgustuse automaatika tõrkus veidike külmade ilmade pärast, kuid praeguseks on probleem lahenduse leidnud ja kella 16.00 kuni 21.30 on laululava parklast võimalik valgustust sisse lülitada. Palve oleks muidugi valgustuse kasutajatel, et kui lahkute ja sõitjaid rohkem ei ole, lülitage valgustuse välja. Kuigi on olemas ka automaatika, siis kasutuna põlev valgustuse aeg on tühi kulutus. Lisaks suusatamise võimalusele saab vallamaja juures tiigil ka uisud alla panna. Puhastatud plats pole küll suur, aga kellel juhtuvad uisud olema, saab hoo ikka üles võtta.

Palve oleks kelgutajatele ja jalutajatele, et suusaradadel ei kõnnitaks ega kelgutaks. Linnamäe kelgutama minemiseks tuleks kasutada staadionipoolset mäekülge. Äärmisel juhul tuleks käia suusaraja äärel või suusarajaga paraleelselt kulgeval lumesaani jäljel. Jalajälgedest tekkinud auke on äärmiselt raske siluda ja suusatajatele on need probleemiks. Neile, kes soovivad jalutada linnamäel, on staadionil sissesõidetud rajad ja lumesumpama ei pea.

Järgneb lk. 6

Selles numbris saad lugeda:

* Vallavalitsuse ja -volikogu otsustest lk. 2	* Hiina meditsiinist lk. 7
* Hindamisest kehalises kasvatuses lk. 2	* Naiskodukaitsest lk. 8
* Suusasaavutustest lk. 6	* Tantsumemmede tegemistest lk. 9
* Keelekaitse uuest väljaandest lk. 6	* Noorte projektkoolitusest lk. 9
* Ohutusest jääll lk. 7	* KÕU Rakke vallas lk. 10

Vallavalitsus otsustas

20. jaanuar

*Määrati ja maksti toimetulekutoetust jaanuaris 13 isikule kogusummas 16 796.- krooni ja täiendavat sotsiaaltoetust 4 isikule kogusummas 800.- krooni.

*Maksti ühekordset toetust 6 isikule kogusummas 4192.- krooni seoses raske majandusliku olukorraga.

*Maksti sünnipäevatoetust 500.- krooni Aino Mittile.

*Kinnitati Tammiku Avahooldekeskuse sotsiaalhooldustöötajate palgamääraks 6100.- krooni.

*Eraldati Rakke valla eelarvest kultuuriüritustest Mustametsa Muinsuskaitse klubi toetamiseks 3000.- krooni.

*Otsustati tunnistada lootusetuks vallavara hulka kuuluvad järgmised nõuded Aleksandr Filatovi üürivõlg (532.40 krooni) ja Virgo Ploompuu võlg (91.80 krooni) ja FIE Andres Puhasmetsale esitatud arve Edru ülesõidus vallateede korrastamiskulude kohta 6376.70 krooni.

*Väljastati ehitusluba Heli Kiigemäele elamu rekonstrueerimiseks vastavalt FIE Aare Traksi poolt koostatud projektile.

*Pikendati otsustuskorras mitmelurumide lepingut AS-ga Eesti Post, Rakke PTKÜ-ga, EEK ja BKL Rakke Kogudusega, OÜ-ga Skelle tähtajaga kuni 31. detsember 2010.

*Lõpetati valla omandis oleva 2-toalise keskküttega korteri (Metsa 6-11) üürileping Riivo Lahega, alates 01.02.2010 ja ahiküttega korteri (F.R.Faehlmanni tee 25a-2) üürileping Nadežda Tikkerbäriga, alates 01.01.2010.

*Anti üürile valla omandis olev 2-toaline

keskküttega korter (Metsa 6-11) Elli Soele alates 01.02.2010 kuni 31.12.2010.

*Pikendati valla omandis oleva 3-toalise ahiküttega korteri (Lahu küla) üürilepingut Taimi Sammeliga, 2-toalise ahiküttega korteri (F.R.Faehlmanni tee 17-2) Olga Lembineniga, 1-toalise keskküttega korteri (Metsa 1-9) Ellen Nuudiga, 3-toalise keskküttega korteri (Tähe 2-23) Elari Vahiga, 1-toalise keskküttega korteri (Metsa 3-20) Kristi Siimuga, 2-toalise keskküttega korteri (Metsa 3-22) Aivo Jaanseniga kuni 31.12.2010.

*Anti nõusolek Rakke Kalaspordiklubile kalapüügiõistluse korraldamiseks Ao Paisjärvel 14.02.2010. Ürituse korraldajad on kohustatud järgima Rakke valla avaliku korra eeskirja ja heakorraeeskirja, vastutajaks Kaur Salus.

*Kinnitati Rakke alevikus asuva Kasepargi katastriüksuse piirid ja pindala 16246 m², sihtotstarbeks üldkasutatav maa.

*Otsustati mitte muuta Olev Kiika ja Heino Aasa olmejäätmete mahuti tühjendussagedust (üks kord kvartalis).

*Väljastati OÜ-le COPEES kaevamisluba kaevetööde tegemiseks (Staadioni 2 katlamaja kinnistu piiril) Rakke katlamaja gaasi sulgemisseadme paigaldamiseks.

*Eelnõud volikogule.

Vallavolikogu otsustas

*Anti nõusolek Ida Regionaalsele Maanteeametile geoloogiliseks uuringuks Tammiku karjääris.

*Muutused Rakke Vallavolikogu 23.03.2006 määruses nr 10 „Toimetulekutoetuse vahendite ülejäägi väljamaksmise kord“. (Paragrahvi 2

lõiget 1 täiendatakse ja sõnastatakse järgmiselt: „Toimetulekutoetuse rahaliste vahendite ülejäägi korral on õigus maksta sotsiaaltoetusi üksi elavatele isikutele, paljulapselistele peredele, puuetega inimestele ja toimetulekuraskustes peredele, kelle sissetulekud ühe pereliikme kohta on väiksemad kui kahekordne toimetulekupiir.“

Paragrahvi 4 lõiget 1 täiendatakse ja sõnastatakse järgmiselt: „Täiendavat sotsiaaltoetust määratakse isiku avalduse alusel, mis esitatakse Rakke Vallavalitsuse kantseleisse, kus see registreeritakse ja suunatakse avalduse menetlemiseks sotsiaalhoonikule. Toetuse taotleja vastutab esitatud andmete õigsuse eest. Valeandmete esitamise korral maksmine lõpetatakse ja makstud toetus nõutakse tagasi.“ Paragrahvi 4 täiendatakse lõikega 4 ja sõnastatakse järgmiselt: „Paljulapseliste perede koolitoidu, koolitarvete ja kooliriie toetuse ning ravimite, prillide, abivahendite, puuetega inimestele kütte ostmise ja ühekordse toimetuleku soodustamise toetuse suuruse kehtestab igaks eelarveaastaks vallavalitsus.“

*Muudeti Rakke Vallavolikogu 14.09.2006 määrust nr 15 „Tammiku AHK põhimääruse kinnitamine“ järgmiselt: muuta § 5 lg 7 esimest lauset sõnastuses „Hooldekodu töötajatega sõlmib, peatab, muudab ja lõpetab töölepingu hooldekodu juhataja.“ Täiendada § 5 lõikega 17 sõnastuses - annab hooldekodu töö korraldamiseks käskkirju“.

*Nimetada Rakke valla aukodanikuks Antti Ilomets.

*Rakke valla 2010. a eelarve l lugemine.

Hindamisest kehalises kasvatuses...

Autor Janar Rückenberg

Olen Rakke Gümnaasiumis kehalise kasvatuses õpetaja viiendat aastat. Annan alates 4. klassist tunde nii poistele kui tüdrukutele. Olen lõpetanud Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonna ja oman terviseteaduse magistriraadi. Miks ma seda ütlen? Mitte sellepärast, et kiidelda, vaid selleks, et ennetada juba eos igasugused spekulatsioonid minu kvalifikatsiooni osas. Nii mõnigi mõtleb, et mida sellise vähese praktikaga mees üldse räägib, kuid ei olegi see summaarne praktikastaaz nii lühike. Enne õpetajastatust tegelesin kolm aastat treeneritööga, mis on ka tegelikult sügavalt pedagoogilise olemusega protsess ja tegevus. Nagu ütlesin, olen õpetaja viiendat aastat, kuid kogu selle aja vältel on nii meie koolis kui ka haridusmaastikul tervikuna olnud hindamine kehalises kasvatuses vahelduva eduga suureks kõneaineks. Peamine probleem on ikka seesama vana debatt, kas kehalises kasvatuses peaks hinne moodustuma valdavalt püüdlikkuse alusel või peaks siiski olema ka mingisugused arvestuslikud nõuded. Keerutamata ütlen kohe ära, et olen rangelt viimase variandi pooldaja, praktikas ka teostaja. Olen isegi sedavõrd julge ja resoluutne, et väidan kohe oma kirjutise algul, et praktikas ei

olegi kehalist kasvatust võimalik teisiti hinnata kui arvestuslike nõudmiste alusel. Pange tähele, ma ei ütle normide alusel, vaid arvestuslike nõudmiste (harjutuste või liigutustegevuste) alusel. Sellel on suur vahe. Asugem nüüd aga konkreetselt asja kallale.

Kui hakata järele mõtlema, siis ei saa ma tegelikult üldse aru, kust, kuidas ja kelle käest debatt kehalise kasvatuses hindamisest on alguse saanud. Kust pärineb paljudes väga sügavalt juurdunud arusaam, et kehalises kasvatuses peaks hindama valdavalt just kaasatagemist ja püüdlikkust? Tüüpiline argument, mida kõige sagedamini püüdlikkuse eelistatud hindamise vajaduse kaitseks välja tuuakse, on see, et „kui ikka kehalisi võimeid või eeldusi ei ole, siis ei saagi ju nõuda“. Reeglina järgneb sellele koheselt alati ka näide muusikaõpetusest, et „kui ikka viisi ei pea, siis laulma ei hakka ka“. Aja jooksul on kujunenud eelnevalt väljatoodud väidetest tingituna mõtteviisi, justkui oleks normaalne, et nelja või viie peaks iga õpilane kehalises kasvatuses kätte saama, kolme igal juhul. Ei ole see asi kahjuks või õnneks nii lihtne. Jah, tõepoolest, esmapilgul võiks nende väidetega ju nagu nõuski olla. **Samas, miks me räägime mingisugustest eeldustest ainult kehalises kasvatuses või laulmises?** Miks ei arvestata hinnete panekul näiteks kasvõi seda, et mõnel õpilasel on suurepärase anne keelte peale, reaalinimest ei saada aru kõige vähimatki? Või

vastupidi, mõnel on annet matemaatikas, kuid näiteks inglise keeles ja keeltes üldse on ta ülinõrk. Kui õpilane ikka korrutustabelit selgeks ei saa ja nii võib-olla juba mitmendat aastat, siis ma kahtlen, kas matemaatikaõpetajad ikka kirjutavad talle kolme ära? Miks siis kehalise kasvatuses õpetajana peaksin seua tegema? Miks on nii, et kui õpilane saab tunnustusele matemaatika (eesti keele või ajaloo jne) kahe, siis see kaks on seal tunnustusel õigustatum kui kehalise kasvatuses või muusikaõpetuse mitterahuldav ja võib tunnustuse ära rikkuda? Kui nelja-viiele õpilasel tuleb kehaline kasvatus kaks (kolm), siis tõusevad kõik „tagajalgadele“, kui aga kirjandus on tunnustusel ainus rahuldav (või mitterahuldav), siis sellest suuremat numbrit ei teki.

Tihti peale võib kuulda või lugeda, kuidas tehakse maha terve kehalise kasvatuses hindamise süsteem ja õpetaja tegevus, räägitakse, et hinnata tuleb tunnist osavõttu, püüdlikkust ning nõudeid ei tohi olla jne. **Lugupeetud artikli lugeja, mitte ükski määrus, säte ega seadus ei keela arvestusnõuete ja normatiivide kehtestamist kehalises kasvatuses.** Kehaline kasvatus on aine nagu kõik teisedki, kus hinnatakse iga õpilast viiepallisüsteemis ja juhindutakse samuti „Õpilaste hindamise, järgmisse klassi üleviimise ning klassikursust kordama jätmise alused, tingimused ja kord“ sätetest.

Palju viidatakse Enn Lilienthali „Virumaa Teatajas“ ilmunud artiklile „**Kehalises kasvatuses ei tohi olla norme**“, mis on praktikas külvanud pigem kahju kui kasu.

Viide artiklile:

<http://www.virumaateataja.ee/121007/esileht/15041631.php>

Alustame sellest, et see on kõigest ühe online artikli pealkiri. **Veelkord, mitte ükski määrus, säte ega seadus ei keela normatiivide ja arvestusnõuete kehtestamist kehalises kasvatuses.** Tõsi, see on alati erinevatel aegadel suureks debatiks olnud, kuid ärge eirake asjaolu, et see artikkel on vaid **ÜHE INIMESE ARVAMUS, SEE EI OLE SEADUS EGA NÕUE ÕPETAJATELE.** Artiklis sisaldub lause: „Kehalises kasvatuses tundides ei tohiks olla hindamisel üldse normatiive. Juhin tähelepanu, et räägitakse tingivas kõneviisis, mis tähendab, et praktikas kasutatakse hindamisel normatiive ja nõudeid, kuid **tema arvates (küsimustele vastaja arvates) see nii ei peaks olema! Kordan veelkord, ükski hindamisjuhend ei keelusta tagasiside andmiseks nõuete, arvestuste ja normatiivide rakendamist!**

Üsna sageli tuuakse mulle näiteks väljavõtte teadmiste ja oskuste hindamise üldistest eesmärkidest:

- 1) anda tagasisidet õpilase õpiedukusest ja toetada õpilase arengut;
  - 2) suunata õpilase enesehinnangu kujunemist, toetada edasise haridustee valikut;
  - 3) innustada ja suunata õpilast sihikindlalt õppima;
  - 4) suunata õpetaja tegevust õpilase õppimise ja individuaalse arengu toetamisele;
- „**Õpilase hindamise, järgmisse klassi üleviimise, täiendavale õppetööle ning klassikursust kordama jätmise alused, tingimused ja kord**“

Viide:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=12753100>

Loomulikult, ükski nendest ei ole vale, kuid praktikas tegutsedes ei saa ma õppeprotsessi teostamisel (õpetamine, hindamine, tagasiside) **üksnes** sellistele üldistele alustele toetuda. Õpetajana pean ma panema lastele hindeid. **Hindeid ja hinnanguid ei ole ma kohustatud kindlasti panema selle eest, et õpilasel olid tunnis riided seljas ja ta natukene üritas midagi kaasa teha see ei ole asi, mida hinnata, vaid elementaarne, et õppeprotsess saaks üldse toimuda.**

Hindamise eesmärkide esimene punkt ütleb väga selgelt: **hindamise eesmärk on anda tagasisidet õpilase õpiedukusest ja toetada õpilase kehalist arengut.** Mis on tagasiside? **Koolis, tunnis ongi tagasiside üheks olulisemaks vormiks HINNE.** See näitabki nii õpilasele endale kui ka õpetajale, aga ka lapsevanemale, mida või kui palju on õpilane õpitavast tegevusest omandanud. Kui õpilasel tuleb tunnis midagi hästi välja, siis loomulikult ma kiidan teda (tubli, väga hästi sooritatud jne), see on ka tagasiside, kuid pelgalt sellise verbaalse ja jooksva tagasiside alusel ei saa õpilast ju lõplikult (kokkuvõtvalt) hinnata. Hinde saab õpilane tehtud töö eest ja see võib olla mis

iganes iseloomuga võrkpalli ülaltsööt, harkhüpe üle kitse, tasakaalu harjutuskombinatsioon poomil, Cooperi test, pörgatamine korvpallis, kaugushüppe tehnika jne. Tõsi, ka kaasatootamise ja püüdlikkuse eest saab ning võib hindeid panna ja seda tehaksegi, ent see ei ole sugugi primaarne ja ei määra lõpliku hinnangut lapse kehalisele võimekusele, tema oskustele ja tasemele.

Toon teile näiteks välja riiklikust õppkavast kehalise kasvatuses ainekava õppetegevused 4.-6. klassile:

Õppetegevus

1. II kooliastme õpilasi iseloomustab tahe liikuda ja õppida, kogeda erinevaid tegevusi ja harjutusi. See on parim aeg mootorsete tegevuste omandamiseks (kehaliste harjutuste tehnika õppimiseks), aga ka kehalise võimekuse (osavus, kiirus, üldine vastupidavus) arendamiseks. **Liigutuskuste kontrollharjutused ja kehaliste võimete testid**, mis pakuvad õppimise tulemuslikkuse kohta väärtuslikku infot nii õpilasele kui ka õpetajale, peaksid näitama edasise tegevuse suunda.

2. **Kehalise ja motoorse arengu seisukohalt on väga tähtis õpilaste endi aktiivsus oma oskuste-võimete taseme teadmine ja soov end arendada loovad eeldused regulaarsele harjutamisele/treenimisele.** Kehalise kasvatus õpetaja peaks õpilasi sportima innustama, neid vastavate teadmiste- oskustega varustama.

Väga selgelt räägitakse liigutustegevuste kontrollharjutustest ja kehaliste võimete testidest, viimaseid olen tegelikkuses isegi väga tagasihoidlikult rakendanud. Seesama tiritamm, arvestus rööbaspuudel või rõngastel, aga ka palli pörgatamine või ülaltsööt võrkpallis jne ongi hinnatavateks kontrollharjutusteks.

VÕTTE ALUSEKS HINDAMISJUHENDIS SÄTESTATUD PÕHIMÖTTE - kehalise ja motoorse arengu seisukohalt **on väga tähtis õpilaste endi aktiivsus** oma oskuste-võimete taseme teadmine ja soov end arendada loovad **eeldused regulaarsele harjutamisele/treenimisele ja rääkides õpilaste endi aktiivsusest, siis seda ei ole täna enam olemas.** Miskipärast jätaavad nii lapsed kui lapsevanemad selle olulise punkti hindamisjuhendist peaaegu et alati oma õiguste nõudmisel kahe silma vahele. Õpilase enda tahe, soov ja motiveeritus on olulised ja võib isegi öelda, et õppekavas nõutavad. Praktikas on aga nii, et kui tagant ei sunni, siis ei tehtaks tunnis midagi, see on karm reaalsus. **Hästi ütleb selle kohta Prantsuse Lütseumi direktor Lauri Leesi: „Uued meetodid pedagoogikas, üldse igasugused uuendused baseeruvad tihti mõistel „hea laps“. Eeldatakse seda, et laps on väga teadmishimuline. Ta tahab kooli tulla, ta tahab õppida, ta tahab osaleda tunnis, ta tahab omandada teadmisi - kõike tahab! Aga minu pedagoogiline kredo lasub teistsugusel nä hul - on ka lapsi, väga suurel arvul, sageli üle poole, kes ei taha. Kes rõõmustavad, kui tund jääb ära. Kes armastavad neid õpetajaid, kes panevad häid hindeid väga kergelt, ja vihkavad neid,**

kes on väga ranged. Kui kodus antakse vähe teha või ei anta üldse, siis see on rõõmustav.

Ma tahaks loota, et laps on hea, aga alguses ma siiski lähtun sellest positsioonist, et ta on mõnikord ka laisk, mitte teadmiste-himuline. Aga ma armastan teda sellegipoolest! Ja eeldades, et inimene võib olla ka selline, ehitan selle peale üles oma pedagoogilise kredo. Ja selle peale ehitan üles kogu kooli pedagoogilise kredo.

Kui me jääme lootma selle peale, et inimene omandab talle antud ülesande vabatahtlikult, ilma igasuguse õpetajapoolse sunnita, siis see lõpeb tavaliselt pedagoogilise krahhiga.

Võib juhtuda, et on olemas klassis üks selline usin õppur, keda teised nimetavad tuupuriks.

Minupoolne suunitlus on sunniviisiline, aga sundus peab olema meeldivalt esitatud. Laps ei saa sellest taganeda. Kas tekib piinlikkuse-moment. Või tekib tal oht hinnete näol. Hinne on minu jaoks üks distsiplineerimise vahend.

Viide artiklile:

<http://www.epl.ee/?artikkel=273384>

Nõustun hr Leesi filosoofiaga täielikult.

Aktiivsusest ja soovist ennast arendada räägiks veelgi. Kui räägitakse hindamisest kehalises kasvatuses, siis paljudel juhtudel jäädakse ikka ja jälle pidama paljukõneldud PÜÜDLIKKUSE juurde. Tegevõpetajana ja päevas päeva praktikaga kokkupuutuva inimesena väidan aga seda, et kui hakata püüdlikkust, teotahet ja tegutsemisvalmidust hindama, siis kukuks enamuse õpilaste hinded veelgi, see on karm tõsiasi. Kui õpitavaks elemendiks on näituseks seesama tiritamm ja tunnitihedus õpilasel on selline, et 45 minuti jooksul proovitakse antud elementi võib-olla 10-12 korral, siis teate, **see ei ole endast parima andmine ega püüdlikkus.** Kui õpilane teeb seda 82 korda või 102 korda tunni jooksul, siis on teine asi. Praktikas seda aga ei juhtu, proovitaksegi 5-6 korda ja hõisatakse, et „ma ei saa“, „ma ei oska“ jne. Nii kui keeran selja“, et tegeleda järgmise õpilasega või õpilaste paariga, algab vedelemine, lollitamine ja nende õpilaste segamine, kes soovivad harjutada. See ei ole kaasatootamine ja püüdlikkus. **Ma ei ütle, et kõik õpilased on sellised, ei ole, on ka väga tegutsemishimulisi õpilasi**, kuid üldine motiveeritus ja tahe pingutada on tundides alla igasugust arvestust!!!

Mis hakkab veel juhtuma, kui meil ei ole konkreetseid arvestuslikke nõudeid? Probleeme tekiks praegusest veelgi rohkem, uskuge mind. Kuidas, küsite te? Need, kes räägivad praegu sellest, et kehalises kasvatuses peaks hindama rohkem ja pigem õpilase kaasategemist ning püüdlikkust, ei kujuta tegelikkuses hästi ise ka ette, mida see püüdlikkus tähendab või kuidas selle hindamine välja näeks. Aga illustreerin taas oma mõtet praktika varal. Hea küll, spekuleerime, et esmane on kehalises kasvatuses püüdlikkuse ja kaasatootamise hindamine. Meil on kolm õpilast, kes kõik proovivad tiritamme selgeks saada. Esimene õpilane näeb suurt vaeva ja on tõesti näha, et ta tahab elementi selgeks saada. Ta proovib elementi seina abiga ja abita, 45 minuti jooksul